

Wiersz – Pokój Boży

Ten w życiu szczęśliwy, kto ma pokój Boży
I opiekę Bożą nad sobą odczuwa.
W teraźniejszym życiu nic go nie zatrwoży,
Bo w Bogu codziennie zawsze odpoczywa.
Choć nieraz przychodzą ciężkie życia fale,
On się stara znosić to w Bożym pokoju.
Bo on zawsze stoi przy Bogu wytrwale,
Nie szczędzi nad sobą pracy ani znoju.
Wiemy, że Syn Boży pokój ten posiadał,
Kiedy się znajdował w tak krytycznej chwili,
Wtedy, gdy przeciwnik swym narzędziem władał
I gdy Go grzesznicy do krzyża przybili.
Ci, których miłował, też Go opuścili,

Kiedy się znajdował w ciężkim życia znoju,
Choć On im wskazywał, żeby wierni byli.
On jednak nie stracił Bożego pokoju.
On zaufał Ojcu i tak wiernie dążył,
Bo wierzył, że Ojciec udzieli Mu mocy.
Zawsze pokój Boży w sercu Jego krążył,
Chociaż się znajdował w najczarniejszej nocy.
Szczęśliwy, kto Pana wiernie naśladuje
I trzyma się zawsze Ojca z wysokości.
Toteż pokój Boży w sercu swym odczuje,
Bo dąży w pokoju do Ojca wieczności.

R-
„Straż”

Katarzyna Żołyńska